

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: JACQUES Sébastian

Obor: Herectví ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: doc. MgA. Lukáš Jiříčka, Ph.D.

K diplomové práci Sebastiana Jacqueuse s názvem *Koncert: jiná forma divadla* jsem se zevrubně vyjadřoval při předchozím diplomantově pokusu práci dokončit. Není tedy nutné zde rekapitulovat obsah i všechny nedostatky práce, ale naopak se s vědomím, že Sebastian získal čas na přepracování a doplnění, zaměřit na posun v textu, myšlení.

S úlevou mohu konstatovat, že došlo k výraznému posunu. Diplomant sice nadále práci nezbavil řady diskutabilních pasáží, neboť se zaměřil spíše na rozšíření a prohloubení svých poznatků a možných perspektiv uchopení tématu vztahu koncertu a divadla, příbuzností, souručenství, ale i markantních rozdílů těchto dvou disciplín (ty se samozřejmě vždy opírají o jasný performativní ráz, ale ne vždy musejí naplňovat nároky divadla či narativní struktury, a tak se koncerty leckdy pohybují i za hranami divadelní kultury), avšak prohloubil určitou historickou perspektivu textu. Ta je sice nadále v poměrně hrubých obrysech (snadno skáče od Goetha k Handkemu nebo od Beethovena ke Cageovi, od Artauda ke Gazdině robě, aniž bychom za tím tušili hlubší čtenářskou, diváckou nebo posluchačskou zkušenost), skrze etymologii ale přesvědčivě ukazuje jistou diferenci v pojmech divadlo a koncert, naznačuje rozpory, ale i spoje nebo prolínavé figury těchto dvou disciplín. Je v mnoha ohledech škoda, že právě z určité historické strany a hlubší analýzy diferencí Sebastian neučinil hlavní těžiště práce, která se i nadále vykazuje řadou odboček, možná příliš vedených asociativním a spontánním typem psaní, jelikož je to lákavé téma, které není dodnes úspěšně pojmenováno a vyřešeno. Je jisté, že není snadné podruhé vstoupit do textu, podrobit jej operaci a získat motivaci k jeho razantnímu přepracování. Nové poznatky mnohé, co bylo pouze letmé, zpřesnily a ukotvily, což je samozřejmě pozitivní zpráva. I v tom tkví přece síla studia – naučit se obrábět materiál, reflektovat jej a podívat se na něj z jiné strany, přestože to nemusí být vždy nutně příjemné. V tomto smyslu

Sebastian uspěl. Je pouze škoda, že neměl tolik sil, aby text zbavil ještě řady reziduí, které mají spíše charakter digresí než produktivních momentů anebo pouze povrchnějších zmínek, řadách příkladů, která však bez hlubší argumentace pro stěžejní tezi nakonec ani nepůsobí jako opora.

Je těžké se zbavovat svých dětí, zde tedy napsaných slov, vět a odstavců. Rozsah práce je totiž i tak obstojný a jeho ještě tvrdší revize by mu prospěla. Rozhodně však mohu konstatovat, že výše zmíněný posun, pokus ještě jednou téma promyslet a integrovat do textu nové poznatky, mě dovádí k jedinému tvrzení, a to, že práci Sebastiana Jacqueese mohu **d o p o r u č i t** k obhajobě.

Otázky:

- Jaké typy, postupy koncertní praxe byste nespojoval s divadlem a proč?
- Dokázala hudební zkušenost ovlivnit samu podobu herectví (i v historickém ohledu)?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 10.9. 2021

.....

p o d p i s